

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12Co/56/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6413210867
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Kočíčková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6413210867.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolacích, v právnej veci navrhovateľa E. R., nar. XX. XX. XXXX, bytom Z. XX, proti odporcovi POHOTOVOSTĽ, s. r. o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zast. Advokátskou kanceláriou Werner & Co., s. r. o., Stromová 54/A, Bratislava, v konaní o návrhu na zrušenie rozhodcovského rozsudku, o určenie neplatnosti úverovej zmluvy, ochranu práv spotrebiteľa, o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 18C/45/2014-192 zo dňa 26. 09. 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým okresný súd určil, že rozhodcovská doložka uvedená ako súčasť Úverovej zmluvy č. 609500452 zo dňa 22. 08. 2011, uzavretej medzi navrhovateľom a odporcom, ktorá je obsiahnutá aj vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru, je neplatná, vo výroku, ktorým okresný súd vzájomný návrh odporcu zamietol a v súvisiacom výroku o trovách konania zrušuje a v uvedenom rozsahu vracia vec okresnému súdu na ďalšie konanie.

Vo zvyšnej časti ostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý.

odôvodnenie:

Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd návrh navrhovateľa na zrušenie rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 00675/13, vydaného dňa 18. 06. 2013 rozhodcom JUDr. Miroslavom Ráčom, zamietol. Návrh na odklad vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 00675/13, vydaného dňa 18. 06. 2013 rozhodcom JUDr. Miroslavom Ráčom až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej, zamietol. Zároveň okresný súd určil, že rozhodcovská doložka uvedená ako súčasť Úverovej zmluvy č. 609500452 zo dňa 22. 08. 2011, uzavretej medzi navrhovateľom a odporcom, ktorá je obsiahnutá aj vo Všeobecných podmienkach poskytovania úveru, je neplatná. Návrh navrhovateľa, ktorým sa navrhovateľ domáhal určenia, že Zmluva o úvere č. 609500452 zo dňa 22. 08. 2011, uzavretá medzi navrhovateľom a odporcom je neplatná, zamietol. Návrh navrhovateľa, ktorým sa navrhovateľ domáhal voči odporcovi primeraného finančného zadost'učinenia vo výške 350 €, zamietol. Vzájomný návrh odporcu zamietol. O trovách konania rozhodol okresný súd podľa ust. § 142 ods. 2 zák. č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny poriadok (ďalej v texte len OSP) tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

V odôvodnení predmetného rozsudku okresný súd uviedol: „Navrhovateľ podal na tunajší súd návrh na začatie konania, ktorým sa domáhal, aby súd zrušil rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 00675/13 vydaný dňa 18.06.2013 rozhodcom JUDr. Miroslavom Ráčom, určil, že rozhodcovská doložka uvedená ako časť zmluvy č. 609500452 zo dňa 22.08.2011 uzatvorená medzi navrhovateľom a odporcom je neprijateľná, určil, že zmluva o úvere č. 609500452 zo dňa 22.08.2011 uzavretá medzi navrhovateľom a odporcom je neplatná, uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi primerané finančné zadost'učinenie vo výške 350,00 € a zároveň zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi trovy konania. Takýto návrh navrhovateľ odôvodňoval tým, že uzavrel s odporcom zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 609500452 zo dňa 22.08.2011, na základe ktorej mu odporca

poskytol peňažné prostriedky vo výške 350,00 € s tým, že v čase poskytnutia úveru navrhovateľ netušil, že existuje nejaká povinnosť odbornej starostlivosti firiem, povinnosť skúmania bonity finančného spotrebiteľa, európske spotrebiteľské právo ako aj povinnosť uvádzať údaje o ročnej percentuálnej miere nákladov, neprijateľné zmluvné podmienky, klamlivé praktiky a vychádzal zo záveru, že firma by nemohla podnikať ak by porušovala zákony. Zároveň navrhovateľ poukázal na skutočnosť, že mu obchodný mandatár predložil zmluvu s početnými neprijateľnými podmienkami na čo ho až neskôr upozornil a poučil vedľajší účastník. Zmluvu podpísal v nepriaznivej finančnej situácii čím bola aj jeho finančná tieseň a tieto finančné prostriedky použil pre osobné účely. Navrhovateľ uviedol, že odporcovi uhradil sumu vo výške 170,00 € a podľa navrhovateľa odporca porušil jeho spotrebiteľské práva tým, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere použil početné neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré sú podľa Občianskeho zákonníka § 53 ods. 1 neprijateľné a podľa § 53 ods. 5 neplatné. Ide predovšetkým o to, že odporca bez odbornej starostlivosti neuviedol v zmluve o úvere ročnú percentuálnu mieru nákladov, priemernú ročnú percentuálnu mieru nákladov, ročnú úrokovú sadzbu a uviedol, že všetky právne spory sa budú spravovať Obchodným zákonníkom. Okrem toho úver bol zabezpečený dohodou o vyplnení zmenky a bola dojednaná tzv. rozhodcovská doložka. Všetky tieto dojednania boli v záujme odporcu a v neprospech navrhovateľa, ktorý mal postavenie spotrebiteľa. Odporca okrem toho využil a zneužil finančnú tieseň navrhovateľa, svoju nadvládu a neznalosť práva a poskytol mu úver pri viac ako 90 % úrokovej miere, čo je neprimerane viac ako pri takýchto úverových produktoch v priemere žiadali banky. Pokiaľ ide o priznanie finančného zadostučinenia, tak podľa názoru navrhovateľa odporca v rozpore s platnými právnymi predpismi Slovenskej republiky ako aj Európskej únie vytvoril vedome neakceptovateľnú nerovnováhu v právach a povinnostiach vo svoj prospech zneužívajúc dôveru spotrebiteľov a preto žiada priznať takéto finančné zadostučinenie, ktoré však podľa názoru navrhovateľa nenahradí doterajšiu utrpenú ujmu a negatívny vplyv. Odporca s podaným návrhom nesúhlasil a to z dôvodu, že pokiaľ ide o zrušenie rozhodcovského rozsudku, tak ten bol navrhovateľovi doručený 21.06.2013 s tým, že návrh na zrušenie rozhodcovského rozsudku bol podaný na tunajší súd až 28.08.2013, t. j. po 68 dňoch, pričom podľa § 41 ods. 1 zákona o rozhodcovskom konaní žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote 30 dní odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku a teda takýto návrh bol podaný oneskorene. Zároveň podľa odporcu z dôvodu, že navrhovateľ preukázateľne zmeškal lehotu na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku predstavuje tento rozsudok res iudicata pre akýkoľvek spor týkajúci sa alebo súvisiaci so zmluvou o úvere č. 609500452 medzi účastníkmi konania. Z týchto dôvodov je tak potrebné konanie podľa § 104 ods. 1 O. s. p. zastaviť. Okrem toho odporca vzniesol námietku miestnej nepríslušnosti pretože podľa jeho názoru nejde o spor zo spotrebiteľskej zmluvy ako tvrdí navrhovateľ, ale ide o spor vzniknutý z obchodnej zmluvy a ten spadá pod režim obchodného práva. Všeobecným súdom tak v obchodných veciach je súd, v obvode ktorého má odporca sídlo, teda Okresný súd Bratislava. Navrhovateľ tiež nie je spotrebiteľom pretože ten uviedol pri uzatvorení zmluvy o úvere, že použije finančné prostriedky na výkon podnikania a nie na súkromnú spotrebu. Okrem toho navrhovateľ je jasne identifikovaný ako živnostník a to uvedením obchodného mena, sídla a miesta podnikania ako aj identifikačného čísla. Podľa zák. č. 129/2010 Z. z. tak nejde o spotrebiteľa tak ako ho definuje tento právny predpis. Dôležité je tiež na aký účel bol úver poskytnutý a nie na aký účel dlžník poskytnuté peňažné prostriedky v skutočnosti použil, pričom navrhovateľ uviedol, že tieto finančné prostriedky použije na výkon podnikania. Vzhľadom na tieto skutočnosti bola v prípade navrhovateľa použitá špeciálna zmluvná dokumentácia určená výlučne pre uzatváranie zmlúv o úvere z podnikateľmi, pričom odporca takúto dokumentáciu v inom prípade nepoužíva. V tom čase sa jednalo o novú zmluvnú dokumentáciu kde sa nevyznačoval účel poskytnutého úveru a ktorá bola aplikovaná v prípade ak pred uzavretím dlžník preukázal, že je podnikateľom a berie si predmetný úver za účelom podnikania. Odporca si následne overoval tú skutočnosť, že navrhovateľ je osoba vykonávajúca podnikateľskú činnosť prostredníctvom živnostenského registra a preto odporca nemal inú možnosť ako použiť takúto dokumentáciu. Navrhovateľ teda nie je spotrebiteľom a teda nemožno naň aplikovať ustanovenia zák. č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch, pretože podľa tohto zákona spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Odporca tak pri uzavretí zmluvy vychádzal v dobrej viere, s ktorou vstupoval do takéhoto právneho vzťahu s navrhovateľom. Ak zadávateľ koná v dobrej viere, že druhá strana nie je spotrebiteľom, nemôže si táto osoba dožadovať toho, že mala postavenie spotrebiteľa. Navrhovateľ tak nemienil použiť peňažné prostriedky na svoju súkromnú spotrebu, ale na výkon podnikania a preto nie je spotrebiteľom a nemožno aplikovať na takýto právny vzťah príslušného ustanovenia právneho poriadku o ochrane spotrebiteľa. Teda nemožno použiť ustanovenia na ochranu spotrebiteľa v danej právnej veci. Následne tunajší súd postúpil vec Okresnému súdu Bratislava I. z dôvodu miestnej nepríslušnosti,

príčom Okresný súd Bratislava I. nesúhlasil s postúpením a predložil vec Krajskému súdu v Bratislave, ktorý uznesením zo dňa 30.04.2014 uviedol, že miestne príslušným vo veci konať je Okresný súd Žiar nad Hronom, a to uznesením č. k. 14NcC 37/2014 z ktorého vyplýva, že v záujme ochrany prípadne slabšieho subjektu by mal vec prejednať súd, na ktorý bol podaný návrh na začatie konania s tým, že je otázku či navrhovateľ spotrebiteľom verifikovať ďalším dokazovaním. Odporca si zároveň uplatnil návrhom, že si uplatňuje voči navrhovateľovi v zmysle § 97 O. s. p. vzájomný návrh na zaplatenie peňažnej sumy vo výške 180,00 € spolu s úrokom z omeškania od 22.06.2012 do zaplatenia vo výške 9 % nakoľko navrhovateľ vrátil odporcovi zo sumy 350,00 €, ktoré mu boli poskytnuté ako úver, len 170,00 €. Zároveň navrhovateľ argumentuje aj neprijateľnosťou rozhodcovskej zmluvy, podľa neho doložky uzavretej medzi účastníkmi konania, pričom rozhodcovská zmluva je samostatne individuálne vyjednaný dvostranný právny úkon zachytený na samostatnej listine a je teda vylúčené, žeby v tomto prípade navrhovateľ nevedel čo podpisoval. Navyše z dôvodu existencie samostatného dokumentu má dlžný klient na výber či sa rozhodcovského konania zúčastní alebo nie. Podľa § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka, neprijateľnou podmienkou dojednaní, ktoré vyžaduje v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa by spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní. V konkrétnom prípade je však nepochybné, že rozhodcovská zmluva bola dohodnutá medzi navrhovateľom a odporcom. Je tzv. nevýhradnou rozhodcovskou zmluvou nakoľko umožňuje každej zmluvnej strane domáhať sa ochrany svojich práv buď prostredníctvom rozhodcovského konania alebo súdneho konania. Už len z tohto pohľadu rozhodcovská zmluva nevyžaduje od navrhovateľa, aby spory s odporcom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní. Odporca tiež poukázal na konania ako aj rozhodnutia všeobecných súdov týkajúcich oblasti problematiky spotrebiteľského práva, a to s obdobným predmetom konania ako je konanie, ktoré vedú medzi sebou účastníci konania. Prípustnosť rozhodcovského konania v prípade spotrebiteľského sporu vyplýva jednoznačne z odporúčenia komisie č. 98/257/ES o zásadách použiteľných na orgány zodpovedné za mimo súdne riešenie spotrebiteľských sporov. Okrem toho z aktuálnej účinnej smernice č. 2005/48 ES o spotrebiteľskom úvere, ktoré zaväzuje členské štáty zabezpečiť primeraný a účinný postup na urovnávanie spotrebiteľských sporov, ktoré sa dotýkajú zmluvy o úvere. Odporca tiež uviedol, že navrhovateľ poukazuje na skutočnosť, že bydlisko navrhovateľa je v okrese Žiar nad Hronom a jeho prístup k rozhodcovskému súdu v Bratislave by bol sťažený, tak táto argumentácia je však mylná nakoľko rozhodcovské konanie je písomné, pretože účastníci rozhodcovskej doložky sa výslovne nedohodli na ústnej forme rozhodcovského konania. Rozhodcovský súd tak rozhodol na základe predložených písomností na základe vykonaných dôkazov. Okrem toho rozhodcovský súd má právo rovnako ako všeobecný súd v zmysle § 39 ods. 1 O. s. p. požiadať o vykonanie príslušného procesného úkonu dožiadaním. Zároveň odporca poukázal na skutočnosť, že nakoľko navrhovateľ nezaplatil ani len istinu poskytnutého úveru, tak je nemysliteľné, aby súd priznal právo na primerané finančné zadosťučinenie zmluvnej strany, ktorá spôsobila majetkovú ujmu druhej zmluvnej strany. Pokiaľ ide o celkovú neplatnosť úverovej zmluvy, v ktorej namieta navrhovateľ, tak nemožno tu hovoriť o tom, že by zmluva o úvere bola ako celok neplatná pretože pre určenie prípustnosti peňažných plnení ako aj peňažných sankcií za porušenie zmluvných povinností ako vo všeobecnosti platí princíp zakotvený v ustanovení § 41 Občianskeho zákonníka o čiastočnej neplatnosti zmluvy. Čo sa týka rozhodcovskej doložky alebo rozhodcovskej zmluvy ak je súčasťou inak neplatnej zmluvy rozhodcovská doložka, tá je neplatná len vtedy ak sa na ňu vzťahuje dôvod neplatnosti zmluvy. Neuvedenie ročnej percentuálnej miery nákladov v zmluve o spotrebiteľskom úvere nemá za následok neplatnosť zmluvy. Zároveň odporca poukázal na rozhodnutie súdneho dvora EÚ vo veci H., H. c/ a S.O.S.Financ, s. r. o. (C-453/10), z ktorého vyplýva aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany. Vzhľadom na tieto skutočnosti žiadal odporca v časti, v ktorej sa navrhovateľ domáha zrušenia rozhodcovského rozsudku jeho návrh zamietnuť a v ostatných častiach konanie zastaviť pre prekážku res iudicatae.

Tunajší súd po oboznámení sa so zmluvou o úvere uzavretou medzi účastníkmi konania zo dňa 22.08.2011; splátkami a pokutami; Všeobecnými obchodnými podmienkami; rozhodnutiami Všeobecných súdov Slovenskej republiky; oznámenie o nadobudnutí právoplatnosti rozhodcovského rozhodnutia zo dňa 08.07.2013; výpisom zo živnostenského registra navrhovateľa; zmenkou č. 609500452; rozhodcovskou zmluvou uzavretou medzi účastníkmi konania zo dňa 22.08.2011; pokusom o zmier zo dňa 11.12.2012; návrhom na začatie rozhodcovského konania; oznámením o nadobudnutí právoplatnosti rozhodcovského rozsudku zo dňa 08.07.2013; oznámením o začatí rozhodcovského konania zo dňa 31.01.2013; doručenkou o doručení rozhodcovského rozsudku odporcovi; všeobecnými

podmienkami poskytnutia úveru; výzvou na vyjadrenie sa k návrhu na začatie rozhodcovského konania; výzvou na predloženie písomnej žalobnej odpovede zo dňa 15.03.2013; rozsudkom Stáleho rozhodcovského súdu Slovenskej rozhodcovskej, a. s. so sídlom Karloveské rameno 8, sp. zn. SR 00675/13 zo dňa 11.06.2013; uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 14NcC 37/2014 zo dňa 30.04.2014; ako aj ostatným spisovým materiálom zistil nasledovný skutkový stav veci:

Účastníci konania uzavreli dňa 22.08.2011 zmluvu o úvere, ktorá bola uzavretá medzi navrhovateľom a odporcom stým, že navrhovateľ v nej bol označený menom, priezviskom, dátumom narodenia ako aj identifikačným číslom ako aj miestom podnikania. Výška poskytnutého úveru bola 350,00 € s tým, že navrhovateľ sa zaviazal odporcovi zaplatiť aj príslušný poplatok vo výške 310,00 €. Celkovo tak mal navrhovateľ zaplatiť odporcovi sumu 660,00 € v 11 mesačných splátkach po 60,00 € počnúc dňom 27.09.2011. Navrhovateľ uhradil odporcovi dňa 03.06.2013 sumu 40,00 €, 14.06.2013 sumu 80,00 € a 01.07.2013 sumu 50,00 €. Zároveň medzi účastníkmi konania bola uzavretá rozhodcovská zmluva, na základe ktorej si účastníci konania dojednali, že všetky spory, ktoré vzniknú zo zmluvy o úvere č. 609500452 zo dňa 22.08.2011, budú riešené pred Stálym rozhodcovským súdom. Ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na Stály rozhodcovský súd, rozhodcovské konanie bude vedené podľa vnútorných predpisov Stáleho rozhodcovského súdu alebo pred príslušným súdom Slovenskej republiky ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na súde podľa príslušného právneho predpisu. Táto rozhodcovská doložka bola uzavretá 22.08.2011. Okrem toho navrhovateľ vystavil zmenku v prospech odporcu na sumu 869,67 € spolu so zmenkovým úrokom 0,25 % denne od 20.10.2012. Následne odporca porušil svoje zmluvné povinnosti a nesplácal poskytnutý úver riadne a včas, preto odporca podal návrh na Stály rozhodcovský súd spoločnosti Slovenská rozhodcovská, a. s., na začatie konania. Stály rozhodcovský súd rozsudkom sp. zn. SR 00675/13, ktorý bol vydaný rozhodcom JUDr. Miroslavom Rácom zo dňa 11.06.2013 uložil navrhovateľovi povinnosť zaplatiť odporcovi sumu vo výške 869,67 € spolu so zmenkovým úrokom vo výške 0,25 % denne zo sumy 869,67 € od 20.10.2012 do zaplatenia, zákonným úrokom vo výške 6 % ročne zo sumy 869,67 € od 13.12.2012 do zaplatenia a nahradiť trovy rozhodcovského konania vo výške 264,88 € v mesačných splátkach vo výške 120,00 € splatných vždy k poslednému dňu v mesiaci na účet odporcu. Tento rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 01.07.2013. Takýto rozsudok bol doručený navrhovateľovi 21.06.2013. Zároveň súd zistil z navrhovateľom predložených všeobecných podmienok, že v rámci dojednaných všeobecných obchodných podmienok poskytnutia úveru si účastníci konania dojednali v bode 15. rozhodcovskú doložku, z ktorej vyplýva, že všetky spory, ktoré vzniknú z tejto zmluvy o úvere ručiteľského vyhlásenia vrátane sporu o ich platnosť, výklad, zrušenie ako aj spory, ktoré vzniknú z dohody o vyplnení zmenky zabezpečujú túto úverovú zmluvu a uplatnenie práv z takejto zmenky vrátane o jej splatnosť, výklad, zrušenie budú riešené pred Stálym rozhodcovským súdom zriadeným spoločnosťou Slovenská rozhodcovská, a. s.. Ak žalujúca strana podá žalobu na rozhodcovskom súde, rozhodcovské konanie bude vedené podľa vnútorných predpisov Rozhodcovského súdu alebo potom pred príslušným súdom Slovenskej republiky ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na súde podľa príslušného právneho predpisu. Z výpisu so živnostenského registra navrhovateľa vyplýva, že ten vykonával podnikateľskú činnosť pod obchodným menom XX.XX.XXXX XX.XX.XXXX., IČO: 41416180 s miestom podnikania Z. XX s tým, že takúto podnikateľskú činnosť začal vykonávať od 03.12.1996 a ukončil ju k 03.11.2012.

Podľa § 41 ods. 1 zák. č. 244/2002 o rozhodcovskom konaní, žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote 30 dní odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi rozhodcovského konania, ktorý podáva žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku.

Podľa § 2 písm. a/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania,

Podľa § 2 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, na účely tohto zákona sa rozumie zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú

formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, zmluva o úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré

- a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy,
- b) dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa,
- c) vylučujú alebo obmedzujú zodpovednosť dodávateľa za konanie alebo opomenutie, ktorým sa spotrebiteľovi spôsobila smrť alebo ujma na zdraví,
- d) vylučujú alebo obmedzujú práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady alebo zodpovednosti za škodu,
- e) umožňujú dodávateľovi, aby spotrebiteľovi nevydal ním poskytnuté plnenie aj v prípade, ak spotrebiteľ neuzavrie s dodávateľom zmluvu alebo od nej odstúpi,
- f) umožňujú dodávateľovi odstúpiť od zmluvy bez zmluvného alebo zákonného dôvodu a spotrebiteľovi to neumožňujú,
- g) oprávňujú dodávateľa, aby bez dôvodov hodných osobitného zreteľa vypovedal zmluvu uzavretú na dobu neurčitú bez primeranej výpovednej lehoty,
- h) prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nespĺnil záväzky, ktoré vznikli,
- i) umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve,
- j) určujú, že cena tovaru alebo služieb bude určená v čase ich splnenia, alebo dodávateľa oprávňujú na zvýšenie ceny tovaru alebo služieb bez toho, aby spotrebiteľ mal právo odstúpiť od zmluvy, ak cena dohodnutá v čase uzavretia zmluvy je podstatne prekročená v čase splnenia,
- k) požadujú od spotrebiteľa, ktorý nespĺnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nespĺnením jeho záväzku,
- l) obmedzujú prístup k dôkazom alebo ukladajú spotrebiteľovi povinnosť niesť dôkazné bremeno, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, mala niesť iná zmluvná strana,
- m) v prípade čiastočného alebo úplného nespĺnenia záväzku zo strany dodávateľa neprimerane obmedzujú alebo vylučujú možnosť spotrebiteľa domáhať sa svojich práv voči dodávateľovi vrátane práva spotrebiteľa započítať pohľadávku voči dodávateľovi,
- n) spôsobujú, že platnosť zmluvy uzatvorenej na dobu určitú sa po uplynutí obdobia, na ktorú bola zmluva uzavretá, predĺži, pričom spotrebiteľovi priznávajú neprimerane krátke obdobie na prejavenie súhlasu s predĺžením platnosti zmluvy,
- o) ktoré oprávňujú dodávateľa rozhodnúť o tom, že jeho plnenie je v súlade so zmluvou, alebo ktoré priznávajú právo zmluvu vykladať iba dodávateľovi,
- p) obmedzujú zodpovednosť dodávateľa, ak bola zmluva uzavretá sprostredkovateľom, alebo vyžadujú uzavretie zmluvy prostredníctvom sprostredkovateľa v osobitnej forme,

r) vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje, že veriteľ na požiadanie dlžníka poskytne peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 97 ods. 1 Občiansko súdneho poriadku, odporca môže za konania uplatniť svoje práva proti navrhovateľovi i vzájomným návrhom.

Podľa § 98 Občiansko súdneho poriadku vzájomným návrhom je i prejav odporcu, ktorým proti navrhovateľovi uplatňuje svoju pohľadávku na započítanie, ale len pokiaľ navrhuje, aby bolo prisúdené viac, než čo uplatnil navrhovateľ. Inak súd posudzuje taký prejav len ako obranu proti návrhu.

Tunajší súd najprv skúmal či právny vzťah, ktorý bol založený medzi účastníkmi konania úverovou zmluvou má charakter spotrebiteľského vzťahu alebo nie a či navrhovateľ má postavenie spotrebiteľa. Predmetná zmluva o úvere ako aj rozhodcovská zmluva zo dňa 22.08.2011 mali charakter formulárovej zmluvy, ktorej obsah navrhovateľ nemohol podstatným spôsobom ovplyvniť. Ako vyplýva z tejto zmluvy tak navrhovateľ bol identifikovaný obchodným menom, sídlom, ako aj identifikačným číslom, pod ktorým vykonával podnikateľskú činnosť a v čase uzavretia zmluvy vykonával podnikateľskú činnosť, pričom súd dospel po vykonanom dokazovaní ako aj intenciách názoru Krajského súdu v Bratislave, ktorý rozhodol o tom, že miestne príslušným je Okresný súd Žiar nad Hronom k názoru, že navrhovateľovi treba priznať postavenie spotrebiteľa nakoľko zmluva má formulároví charakter a aj keď je uvedené, že tieto finančné prostriedky sú poskytnuté na výkon podnikania, tak odporca neuniesol dôkazné bremeno, ktorým by preukázal, že tieto finančné prostriedky boli poskytnuté za takýmto účelom. To, že navrhovateľ v čase podpisu úverovej zmluvy vykonával podnikateľskú činnosť neznamená, že si nemohol požičať formou úveru finančné prostriedky na iný účel ako podnikateľskú činnosť. Keďže v danom prípade bolo na odporcovi, aby preukázal, že tieto finančné prostriedky boli reálne poskytnuté na výkon podnikateľskej činnosti ten neuniesol dôkazné bremeno, pretože len samotné uvedenie v zmluve o úvere, že finančné prostriedky sú poskytnuté na podnikanie s označením navrhovateľa ako podnikateľa nepreukazuje, že tomu by nemalo byť priznané postavenie spotrebiteľa a to aj s prihliadnutím na skutočnosť, že v prípade pochybností je potrebné sa prikloniť v prospech spotrebiteľa. Vzhľadom na tieto skutočnosti bol miestne príslušným súdom Okresný súd v Žiari nad Hronom pretože v jeho obvode má navrhovateľ ako spotrebiteľ bydlisko s poukazom na § 87 a § 88 O. s. p.. Súd následne skúmal pokiaľ išlo o časť návrhu, ktorým sa domáhal zrušenia rozhodcovského rozsudku v prvom rade či návrh na zrušenie rozhodcovského rozsudku bol podaný zo strany navrhovateľa včas. Návrh na začatie konania bol na tunajší súd podaný dňa 28.08.2013 s tým, že rozsudok Rozhodcovského súdu bol doručený navrhovateľovi 21.06.2013 a teda návrh na zrušenie rozhodcovského rozsudku bol podaný oneskorene a nie v zákonnej lehote podľa § 41 ods. 1 zák. č. 244/2022 Z. z. o rozhodcovskom konaní v lehote 30 dní od doručenia rozhodcovského rozsudku. Keďže ide o prekluzívnu lehotu, tunajší súd dospel k názoru, že návrh navrhovateľa v tejto časti je potrebné zamietnuť, pretože ten nepodal v zákonnej prekluzívnej lehote žalobu na zrušenie rozhodcovského rozsudku. Súd ďalej poukazuje na skutočnosť, že v prípade ak by sa aj na podklade rozhodcovského rozsudku viedlo exekučné konanie, nič nebráni navrhovateľovi tomu, aby ako spotrebiteľ uplatnil námietky týkajúce sa porušenia spotrebiteľských práv v rámci exekučného konania. Zároveň súd zamietol návrh na odklad vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku, pretože žaloba na jeho zrušenie bola podaná oneskorene čo bolo zrejme už v čase podania návrhu a nebol tak dôvod povoliť odklad vykonateľnosti takéhoto rozsudku. Zároveň súd určil, že rozhodcovská doložka ako súčasť zmluvy č. 609500452 zo dňa 22.08.2011 uzatvorená medzi navrhovateľom a odporcom je neplatná, pretože aj keď bola uzavretá formou rozhodcovskej zmluvy, tak podľa názoru súdu bola nanútená navrhovateľovi pretože v prípade ak by ju neuzavrel, tak by pravdepodobne nedošlo ani k uzavretiu samotnej úverovej zmluvy. Bolo na odporcovi ako dodávateľovi, aby vyvrátil zákonnú domnienku podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka, že takáto rozhodcovská zmluva boli individuálne dojednané s tým, že navrhovateľ mohol ovplyvniť jej obsah /§ 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka/ Súd ďalej poukazuje na skutočnosť, že aj keď z nej vyplýva, že obe strany majú na výber či uplatnia svoje práva na rozhodcovskom súde alebo všeobecnom súde, tak z článku 2 predmetnej zmluvy

vyplýva, že právo výberu má žalujúca strana, pričom zo skúsenosti súdu je zrejmé, že takmer vo väčšine prípadoch je žalujúcou stranou odporca a teda takáto rozhodcovská zmluva, i keď ju navrhovateľ nazval ako rozhodcovská doložka, ktorá bola uzavretá dňa 22.08.2011, je neplatná pretože je v neprospech spotrebiteľa a jej dojednania zakladajú nerovnováhu v prospech odporcu ako silnejšej strany. Súd zároveň okrem rozhodcovskej doložky, ktorá bola dojednaná dňa 22.08.2011 formou zmluvy určil za neplatnú aj rozhodcovskú doložku dojednanú vo všeobecných obchodných podmienkach a to v čl. 15, ktorý predložil navrhovateľ nakoľko takáto rozhodcovská doložka nebola individuálne dojednaná. Súd ďalej zamietol návrh navrhovateľa v časti, v ktorej sa domáhal určenia neplatnosti celej zmluvy o úvere z dôvodu, že navrhovateľ poukazoval na veľké množstvo neprijateľných a nekalých podmienok, ktoré odporujú zákonu a zákon obchádzajú a tým sa priečia dobrým mravom. Súd však dospel k názoru, že zmluva o úvere aj keď má formulárový charakter a navrhovateľ má postavenie spotrebiteľa je platná, pretože podľa názoru súdu aj keď dojednaný príslušný poplatok vo výške 310,00 € je neprimeraný vo vzťahu k poskytnutému úveru vo výške 350,00 € a zmluva neobsahuje všetky zákonné náležitosti podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, pričom úver bol navrhovateľom čerpaný tak takáto vady zmluvy môžu spôsobiť to, že takáto zmluva je len bezúčinná a bez poplatkov, avšak nie jej neplatnosť. Súd zároveň nenašiel ďalšie nejaké neprijateľné podmienky, ktoré by spôsobovali neplatnosť celej zmluvy a preto v tejto časti návrh na určenie neplatnosti úverovej zmluvy zamietol.

Pokiaľ ide o priznanie finančného zadosťučinenia vo výške 350,00 €, ktorých sa domáhal navrhovateľ voči odporcovi, súd tak isto v tejto časti návrh navrhovateľa zamietol z dôvodu, pretože navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno, že by mu bolo patrilo finančné zadosťučinenie vo vzťahu k odporcovi, nakoľko zmluva nebola vyhlásená za neplatnú, pričom podľa vyjadrení oboch účastníkov navrhovateľ ani nezaplátil výšku poskytnutého úveru a teda by bolo v rozpore s dobrými mravmi, aby mu súd priznal finančné zadosťučinenie. Je síce pravda, že navrhovateľ bol čiastočne úspešný pokiaľ ide o priznanie finančného zadosťučinenia avšak podľa názoru súdu nedošlo k takému porušeniu spotrebiteľských práv navrhovateľa, ktoré by odôvodňovali priznanie takého finančného zadosťučinenia /nevznikla mu reálna škoda takýmto konaním alebo nezaplátil odporcovi viac ako bol povinný/.

Súd zároveň zamietol vzájomný návrh odporcu, ktorým sa domáhal voči navrhovateľovi zaplatenia sumy vo výške 180 € pretože na vzájomný návrh podľa § 97 Osp sa okrem iného primerane vzťahujú ustanovenia § 95 Osp o zmene návrhu, pričom z ods. 2 takéhoto ustanovenia vyplýva, súd zmenu návrhu nepripustí ak výsledky doterajšieho konania by nemohli byť podkladom pre konanie o zmenenom návrhu. Keďže dokazovanie v predmetnej veci sa vykonávalo v inom smere ako je vzájomný návrh súd analogicky s poukazom na § 95 ods. 2 Osp v spojení s § 97 Osp zamietol vzájomný návrh odporcu, pretože ten sa domáha niečoho iného ako bolo predmetom konania, ktorý vymedzil navrhovateľ svojím návrhom na začatie konania. Z týchto dôvodov súd zamietol vzájomný návrh pretože ten nespĺňal zákonné predpoklady, pričom odporcovi zostáva zachované právo, aby si uplatnil nesplatený úver vo výške 180,00 € vo vzťahu k navrhovateľovi samostatným návrhom.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O. s. p., pretože ani jeden z účastníkov nebol úspešný v celom rozsahu a preto nepriznal žiadnemu z nich náhradu trov konania“.

Proti predmetnému rozsudku okresného súdu sa odporca odvolal a v odvolaní uviedol, že proti rozsudku okresného súdu podáva odvolanie, ktorým napáda rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým okresný súd určil, že rozhodcovská doložka uvedená ako súčasť Úverovej zmluvy č. 609500452 zo dňa 22. 08. 2011, uzavretej medzi účastníkmi konania, ktorá je obsiahnutá aj vo Všeobecných podmienkach poskytovania úveru, je neplatná, ďalej proti výroku, ktorým okresný súd zamietol vzájomný návrh odporcu a proti výroku, ktorým okresný súd nepriznal žiadnemu z účastníkov konania právo na náhradu trov konania. V ďalšej časti odvolania odporca popísal dôvody odvolania tak, že uviedol, že súd prvého stupňa nesprávne vyhodnotil právne postavenie navrhovateľa ako spotrebiteľa napriek tomu, že odporca v konaní predložil zmluvu o úvere, v ktorej bol navrhovateľ jasne identifikovaný ako podnikateľ a v ktorej navrhovateľ vyhlásil, že poskytnuté peňažné prostriedky použije na výkon podnikania. Rovnako v Žiadosti o poskytnutie úveru sa navrhovateľ identifikoval ako podnikateľ a odporca preukázal existenciu podnikateľského oprávnenia navrhovateľa. Odporca k odvolaniu pripojil rozsudok Krajského súdu v Bratislave vo veci Adriana KUMAMČÍKOVÁ proti spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., sp. zn. 9Co/426/2013-327 zo dňa 11. 09. 2014, ktorá sa týka veľmi podobnej právnej veci, kde odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa, ktorý odmietol poskytnúť právnu ochranu navrhovateľke s odvolaním sa na jej podnikateľský status. V uvedenej súvislosti odporca

okresnému súdu vytkol, že v otázke právneho postavenia spotrebiteľa nevy počul navrhovateľa. Podľa názoru odporcu právne postavenie spotrebiteľa prináleží preukázať tej sporovej strane, ktorá sa tohto postavenia v konaní dovoláva. Ustanovenie § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka vo veci nie je aplikovateľné, pretože predpokladom jeho aplikácie je skutočnosť, že v danej veci existuje spotrebiteľ a spotrebiteľská zmluva a sporná je len otázka výkladu takejto zmluvy, a nie to, že je sporné, či určitý subjekt je alebo nie je podnikateľom. Nakoľko navrhovateľ nemá postavenie spotrebiteľa, nemôže byť rozhodcovská doložka posúdená ako neprijateľná zmluvná podmienka, a teda odvolaním napadnutý výrok rozsudku súdu prvého stupňa je podľa odporcu nesprávny už len z tohto dôvodu. Zdôraznil, že medzi účastníkmi konania nebola uzavretá žiadna rozhodcovská doložka, ktorá tvorí súčasť Úverovej zmluvy č. 609500452 zo dňa 22. 08. 2011 a ktorá je obsiahnutá vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru. Medzi účastníkmi konania bola uzavretá Zmluva o úvere č. 609500452 zo dňa 22. 08. 2011, ktorá neobsahuje rozhodcovskú doložku. Všeobecné podmienky poskytnutia úveru obsahujú v čl. 14 len tzv. dohodu o mediácii podľa Zákona o mediácii (zákon č. 420/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov). Pokiaľ ide o riešenie sporov medzi účastníkmi konania, dojednanie o ňom je predmetom samostatnej rozhodcovskej zmluvy zo dňa 22. 08. 2011. Vo vzťahu ku právnej dovolenosti tejto rozhodcovskej zmluvy, jej individuálnemu vyjednaniu a rozhodcovskému rozsudku, odporca v odvolaní odkázal na svoje podanie obsahujúce vzájomný návrh zo dňa 19. 08. 2014, ako aj na vyjadrenie zo dňa 21. 01. 2014. Zdôraznil, že tvrdenie, že medzi účastníkmi konania bola uzavretá rozhodcovská doložka, ktorá tvorí súčasť Úverovej zmluvy č. 609500452 zo dňa 22. 08. 2011 a ktorá je obsiahnutá vo Všeobecných podmienkach poskytovania úveru, nemá oporu vo vykonanom dokazovaní. Zároveň uviedol, že súd prvého stupňa vzhľadom na oneskorené podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku nemá právomoc rozhodovať o neplatnosti rozhodcovskej doložky, nakoľko táto právomoc je daná iba v rámci konania o zrušenie rozhodcovského rozsudku v zmysle § 40 a nasl. Zákona o rozhodcovskom konaní č. 244/2002 Z. z. v znení neskorších predpisov.

Vo vzťahu k vzájomnému návrhu odporcu, odporca v dovolaní uviedol, že podľa § 97 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku sa na vzájomný návrh primerane použijú ustanovenia o návrhu na začatie konania, jeho zmene a späťvzatí. To znamená, že aj vzájomný návrh je primerane žalobou (§ 42 ods. 3 v spojení s § 79 Občianskeho súdneho poriadku); v prípade zmeny vzájomného návrhu ide primerane o zmenu žaloby (§ 95 Občianskeho súdneho poriadku) a v prípade späťvzatia vzájomného návrhu ide primerane o späťvzatie žaloby (§ 96 OSP). V danej právnej veci súd prvého stupňa podľa odporcu zamietol vzájomný návrh s analogickým poukazom na ust. § 95 ods. 2 OSP, podľa ktorého súd neprípustí zmenu návrhu, ak by výsledky doterajšieho konania nemohli byť podkladom pre konanie o zmenenom návrhu. Takýto postup okresného súdu je však podľa odporcu neprípustný a z pohľadu odporcu znamená odopretie spravodlivosti (*denegatio iustitiae*), keď sa súd prvého stupňa bez zákonného podkladu odmietol zaoberať nárokom odporcu a poskytnúť mu právnu ochranu. Súd prvého stupňa podľa odporcu neprípustne spojil vzájomný návrh na jednej strane so zmenou žaloby na strane druhej. V danej veci teda nebol žiaden dôvod na zamietnutie vzájomného návrhu. Okrem toho podľa odporcu neexistoval ani žiaden dôvod na jeho vylúčenie na samostatné konanie, pretože išlo o nárok na plnenie zo zmluvy resp., o nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia v súvislosti so zmluvou, ktorej neplatnosti sa navrhovateľ v konaní domáhal. Išlo o jednoduchý nárok na doplatenie istiny úveru, na čo nie je potrebné vykonávanie vyčerpávajúceho dokazovania a navyše nesplatenie istiny bolo skutočnosťou medzi účastníkmi konania nespornou, pretože navrhovateľ nesplatenie istiny nielenže nepopieral, ale v žalobe dokonca výslovne priznal.

V súvislosti so zamietnutím vzájomného návrhu odporcu, odporca v odvolaní uviedol, že zamietnutie vzájomného návrhu považuje za rozhodnutie prekvapivé a aj v tejto súvislosti poukazuje na skutočnosť, že súd prvého stupňa v konaní ignoroval postup podľa ust. § 118 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku.

Vo vzťahu k trovám konania odporca v odvolaní uviedol, že odporca bol úspešný v štyroch z piatich výrokoch. Navyše, navrhovateľ v žalobe spojil do jedného konania viacero samostatných právnych vecí (zrušenie rozhodcovského rozsudku, určenie neplatnosti rozhodcovskej doložky, určenie neplatnosti zmluvy a poskytnutie primeraného finančného zadosťučinenia). Podľa názoru odporcu mu mala byť priznaná aspoň časť nároku na náhradu trov konania, keďže bol úspešný v troch samostatných právnych veciach -zrušenie rozhodcovského rozsudku, určenie neplatnosti zmluvy a poskytnutie primeraného finančného zadosťučinenia.

Na základe uvedených skutočností odporca v odvolaní navrhol, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu podľa ust. § 221 ods. 1 písm. f) a h) OSP v odvolaní napadnutom rozsahu zrušil a podľa odseku 2 cit. ustanovenia vrátil veci Okresnému súdu Žiar nad Hronom na ďalšie konanie a aby zaviazal navrhovateľa na náhradu trov odvolacieho konania, ktoré vyčíslil odporca následne v podaní zo dňa 22. 12. 2014 v celkovej sume 56,30 €.

K obsahu odvolania odporcu sa navrhovateľ v podaní zo dňa 11. 02. 2015 vyjadril a vo vyjadrení uviedol, že ochrana spotrebiteľa je prejavom verejného záujmu a ochrany ústavných práv občanov. V tomto zmysle dal navrhovateľ do pozornosti odvolaciemu súdu rozhodnutie Ústavného súdu ČR zo dňa 01. 11. 2011, č. k. II. ÚS 2164/10, v ktorom Ústavný súd ČR judikoval, že: „Zmluvná autonómia a jej ochrana nemôže byť absolútna tam, kde existuje iné základné právo jednotlivca alebo ústavný princíp, či iný ústavne chránený verejný záujem, ktoré sú spôsobilé zmluvnú autonómiu proporcionálne obmedziť. Ďalej dal navrhovateľ do pozornosti odvolaciemu súdu rozhodnutie Slovenskej obchodnej inšpekcie, Ústredného inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave č. k. SK/0755/99/2012, č. k. SK/0756/99/2012 zo dňa 27. 05. 2013, ktorým bola spoločnosti Pohotovosť, s.r.o. uložená pokuta za označenie účelu poskytnutia úveru na účel povolania, invalidným dôchodcom.

Navrhovateľ vo vyjadrení odvolaniu odporcu ďalej uviedol, že okresný súd správne posúdil celú vec, zohľadnil európske právo na ochranu spotrebiteľa a správne interpretoval ustanovenia o neprijateľných zmluvných podmienkach. Rovnako správne posúdil aspekt hrubej nerovnováhy v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a z tohto vyvodil správny záver. Z uvedených dôvodov je podľa názoru navrhovateľa rozhodnutie okresného súdu správne a zákonné, napĺňajúce európske právo na ochranu spotrebiteľa. Vo vzťahu k postaveniu navrhovateľa, navrhovateľ vo vyjadrení k odvolaniu odporcu uviedol, že poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 31Cdo 660/2010 zo dňa 11. 01. 2012. v ktorom Najvyšší súd ČR judikoval: „Záver, že na zmluvu uzavretú medzi podnikateľmi dopadajú v zmysle ust. § 261 ods. 6 Obchodného zákonníka popri ustanoveniach Občianskeho zákonníka aj ustanovenia Obchodného zákonníka, možno urobiť len vtedy, ak sa takáto zmluva týka ich podnikateľskej činnosti. Aj podnikateľ si totiž môže zabezpečovať veci alebo služby pre svoju osobnú potrebu, resp. pre inú ako podnikateľskú činnosť; potom samozrejme nejde o vzťah, ktorý má obchodný charakter a nie je dôvod, aby preň platila špeciálna právna úprava. Ďalej navrhovateľ vo vyjadrení k odvolaniu poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu ČR zo dňa 10. 01. 2012, č. k. I. ÚS 1930/11 a na uznesenie Krajského súdu v Prešove č. k. 6Co/84/2011, ktorými chcel podporiť svoj názor na postavenie navrhovateľa ako spotrebiteľa.

Uviedol, že skutočnosť, že rozhodcovský rozsudok pochádzajúci z neprijateľnej zmluvnej podmienky je nulitým právnym aktom, potvrdil vo svojom rozhodnutí aj Najvyšší súd SR. Ide o rozhodnutie z 21. 03. 2012 č. k. 6Cdo 1/2012, kde Najvyšší súd SR odmietol dovolanie súkromnej životnej poisťovne Rapid Life životná poisťovňa, a. s., proti rozhodnutiu okresného súdu, ktorým okresný súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonávanie exekúcie na podklade právoplatného rozhodcovského rozsudku z dôvodu neprijateľnosti rozhodcovskej doložky.

V závere vyjadrenia k odvolaniu odporcu navrhovateľ navrhol, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil.

Krajský súd ako súd odvolací prejednal vec v rozsahu danom odvolaním odporcu podľa ust. § 212 ods. 1 OSP, bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 OSP a rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutom výroku, ktorým okresný súd určil, že rozhodcovská doložka uvedená ako súčasť Úverovej zmluvy č. 609500452 zo dňa 22. 08. 2011 uzavretej medzi navrhovateľom a odporcom, ktorá je obsiahnutá vo Všeobecných podmienkach poskytovania úveru je neplatná, vo výroku, ktorým okresný súd vzájomný návrh odporcu zamietol a v súvisiacom výroku o trovách konania podľa ust. § 221 ods. 1 písm. h) a f) OSP zrušil a podľa odseku 2 citovaného ustanovenia vrátil vec okresnému súdu v uvedenom rozsahu na ďalšie konanie; vo zvyšnej časti ostal rozsudok okresného súdu nedotknutý (§ 206 ods. 2 OSP).

Z obsahu odvolania odporcu vyplýva, že odporca v odvolaní namietať správnosť záverov okresného súdu a) týkajúcich sa určenia neplatnosti rozhodcovskej doložky, b) týkajúcich sa zamietnutia vzájomného návrhu odporcu, c) týkajúcich sa rozhodnutia o trovách konania.

Po preskúmaní veci z hľadiska odvolacích námietok odporcu odvolací súd uvádza, že pokiaľ ide o určenie neplatnosti rozhodcovskej doložky, z odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku okresného súdu vyplýva, že okresný súd mal z vykonaného dokazovania zistené, že dňa 22. 08. 2011 uzatvorili účastníci konania zmluvu o úvere, pričom navrhovateľ bol v predmetnej zmluve označený menom, priezviskom, dátumom narodenia, identifikačným číslom a miestom podnikania. V uvedenej súvislosti okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku konštatoval, že zároveň bola medzi účastníkmi konania uzatvorená rozhodcovská zmluva, na základe ktorej si účastníci konania dojednali, že všetky spory, ktoré vzniknú zo Zmluvy o úvere č. 609500452 zo dňa 22. 08. 2011, budú riešené „pred Stálym rozhodcovským súdom zriadeným spoločnosťou Slovenská rozhodcovská, a.s., ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na Stály rozhodcovský súd alebo pred príslušným súdom Slovenskej republiky, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na súde podľa príslušného predpisu“. V tom istom odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku, ale na inom mieste okresný súd uviedol, že z navrhovateľom predložených Všeobecných obchodných podmienok zistil, že účastníci konania si v bode 15 dojednali rozhodcovskú doložku, z ktorej vyplýva, že všetky spory budú riešené pred Stálym rozhodcovským súdom zriadeným spoločnosťou Slovenská rozhodcovská, a.s. za tam uvedených podmienok. Uvedené zistenia získané na základe vykonaného dokazovania premietol okresný súd do záveru vyjadreného vo výroku rozsudku okresného súdu tak, že určil, že rozhodcovská doložka uvedená ako súčasť Úverovej zmluvy č. 609500452 zo dňa 22. 08. 2011 uzavretej medzi navrhovateľom a odporcom, ktorá je obsiahnutá vo Všeobecných podmienkach poskytovania úveru, je neplatná. Odporca sa s uvedeným záverom okresného súdu nestotožnil a v odvolaní okrem iného namietal, že „medzi účastníkmi konania nebola uzavretá žiadna rozhodcovská doložka, ktorá tvorí súčasť Úverovej zmluvy č. 60500452 zo dňa 22. 08. 2011 a ktorá je obsiahnutá vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru, pretože vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru je obsiahnutá len tzv. dohoda o mediácii v zmysle zákona č. 420/2002 Z. z. o mediácii v znení neskorších predpisov“ a zdôraznil, že medzi účastníkmi konania bola uzatvorená dňa 22. 08. 2011 samostatná rozhodcovská zmluva. Po preskúmaní veci z hľadiska uvedenej odvolacej námietky odporcu, odvolací súd uvádza, že záver okresného súdu o neplatnosti rozhodcovskej doložky nevychádza dôsledne z výsledkov vykonaného dokazovania. V uvedenej súvislosti odvolací súd uvádza, že dokazovanie je zákonom upravený postup súdu, na základe ktorého súd získava pre rozhodnutie podstatné skutkové poznatky o veci, ktorá je predmetom konania. Zisťovanie skutkového stavu, ktorý je pre súd základom jeho rozhodnutia, možno označiť za jednu z najdôležitejších činností súdu. V danom prípade si okresný súd z vykonaného dokazovania zameraného na zistenie skutkového stavu ohľadne neplatnosti rozhodcovskej doložky vyvodil závery, tak ako sú premietnuté do tej časti výroku rozsudku, ktorá sa týka určenia neplatnosti rozhodcovskej doložky napriek tomu, že zistil, že dňa 22. 08. 2011 účastníci konania uzatvorili samostatnú rozhodcovskú zmluvu, pričom nemal bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že fotokópia Všeobecných podmienok poskytnutia úveru (kde sa predsa len na rozdiel od tvrdenia odporcu nachádza aj rozhodcovská doložka, nielen dohoda o mediácii), založená v spise tvorí súčasť Zmluvy o úvere č. 609500452 zo dňa 22. 08. 2011, tak ako to vyplýva z odvolaním napadnutého výroku o určení neplatnosti rozhodcovskej doložky. Z uvedeného je zrejmé, že odvolacia námietka odporcu súvisiaca s určením neplatnosti rozhodcovskej doložky je pokiaľ ide o existenciu samostatnej rozhodcovskej zmluvy opodstatnená, pričom je tiež opodstatnená aj pokiaľ ide o argumentáciu odporcu, že okresný súd sa dostatočným spôsobom nevysporiadal s postavením navrhovateľa v danom zmluvnom vzťahu, keďže pri označení navrhovateľa v zmluve je uvedené IČO, ktoré nasvedčuje tomu, že môže ísť o podnikateľa, ak sa nepreukáže opak. Rovnako je opodstatnená aj odvolacia námietka odporcu týkajúca sa zamietnutia vzájomného návrhu odporcu. Vzájomný návrh upravuje ust. § 97 OSP, kde sa uvádza, že „odporca môže za konania uplatniť svoje práva voči navrhovateľovi vzájomným návrhom“. Podstatou a zmyslom vzájomného návrhu je, aby súd v súlade so zásadou hospodárnosti konania prejednal vzájomné návrhy účastníkov konania v jednom konaní. Na vzájomný návrh sa podľa ust. § 97 ods. 3 OSP primerane použijú ustanovenia o návrhu na začatie konania, jeho zmene a späťvzatí. Uvedené ustanovenie § 97 ods. 3 OSP ale nie je možné vykladať tak, ako ho v nadväznosti na zamietnutie vzájomného návrhu odporcu vyložil okresný súd, keď v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že za použitia analógie legis, konkrétne ust. § 95 OSP dospel k záveru, že odporca sa vzájomným návrhom domáha niečoho iného než čomu nasvedčujú výsledky doterajšieho dokazovania a vzájomný návrh odporcu zamietol. Takýto dôvod zamietnutia vzájomného návrhu neobstojí, pretože pokiaľ sa v ust. § 97 ods. 3 OSP nachádza odkaz na ust. § 95 OSP, tak tento odkaz na ust. § 95 OSP je možné vyložiť tak, že ak počas konania účastník konania (odporca) navrhne zmenu vzájomného návrhu, tak súd na takýto návrh na zmenu vzájomného návrhu bude aplikovať v zmysle ust. § 97 ods. 3 OSP primerane ust. § 95 OSP, nie však na samotný vzájomný návrh odporcu, ktorý je súd tak ako návrh na začatie konania (pokiaľ

nevykazuje neodstrániteľné vady podania) povinný prejednať a ak tak súd neurobí, možno konštatovať, že účastníkovi konania, ktorý vzájomný návrh podal, odňal svojim postupom možnosť konať pred súdom.

Na základe uvedených skutočností odvolací súd rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutom výroku, ktorým okresný súd určil, že rozhodcovská doložka uvedená ako súčasť Úverovej zmluvy č. 609500452 zo dňa 22. 08. 2011, uzatvorenej medzi navrhovateľom a odporcom, ktorá je obsiahnutá vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru, vo výroku, ktorým okresný súd zamietol vzájomný návrh odporcu a v súvisiacom výroku o trovách konania podľa ust. § 221 ods. 1 písm. f) a h) OSP zrušil a podľa odseku 2 cit. ust. v uvedenom rozsahu vrátil vec okresnému súdu na ďalšie konanie. Úlohou okresného súdu v rámci ďalšieho konania bude riadne, jasne a zreteľne (nerozporuplne) vyhodnotiť výsledky vykonaného dokazovania vo vzťahu k návrhu navrhovateľa na určenie neplatnosti (neprijateľnosti) rozhodcovskej doložky, vysporiadať sa v súlade so zákonom so vzájomným návrhom odporcu a v konečnom dôsledku rozhodnúť opätovne o trovách prvostupňového konania, pretože výrok o trovách prvostupňového konania bol ako súvisiaci výrok, do ktorého má byť v zmysle procesných pravidiel upravujúcich rozhodovanie o trovách konania, premietnutý výsledok konania, tiež predmetom zrušenia. V novom rozhodnutí o veci rozhodne odvolací súd v zmysle ust., § 224 ods. 3 OSP aj o trovách odvolacieho konania.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.